

מסורת הש"ס

שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

זא

עין משפט
גרי מצינה

כב א מ"י מ"י מ"י מ"י
אברהם ה' ה' ו' ע' ו'
בשנים תמידי פתח עשין
עד תשי"ב ח"מ ס' רע"א
פתיק א'
כב ב ג מ"י שס ה' ו'
תשי"ב שס פתיק ג'
כד ד ה תשי"ב ח"מ ס'
רע"א פתיק ה' ו' עש"י:
כה ו ז מ"י פ"כ מ"ה'
מורה ה' י' ו' עשין
מ"מ פתח עשין ס'
תשי"ב ח"מ ס' קלו פתיק
ה':

רבינו חננאל

פ"י איכא חד צד דלא
קני י"י מ"י שאמר משיכה
במחור לא קני אבל בגמל
בין במשיכה בין בהנהגה
קני. ויש מי שאמר הנהגה
בגמל לא קנה אבל מחור
בין במשיכה בין בהנהגה
קני. פ"י פגיה רצועות
של מוסירה הנתונות על
לחיה ועל פרחתה. טיבא
דשמיטת טלית מונחת על
גבי קרקע וחציה על גבי
עמוד בא אחד והגביה
הציה פעל גבי קרקע
ובא אחד והגביה הציה
שפעל גבי עמוד או. רכוב
אי קני אי לא קני תיש
ר"א אומר רכוב בשדה
קנה וכו' דר"א ח"ה
במנהג ברבלי או אי
היינו מנהג. ופדקי' תרי
גוויי מנהג. ואסקי' במקח
וסמכר אי אמר ליה קני
כדרך שבני אדם קונין אי
בירושלמי רכוב קנה.

וא חסר פה בהעמדה ונראה
לגל קט מרדכי.

במדה ו'. לקמיה מפרש למעוטי מאי: אי הכי. דלמא קמא
איכא קני אמאי קמני משיכה בגמל והנהגה בחמור לערביניהו
וכי' מושכין ומנהיגין: איכא חד צד דלא קני. להכי לא מצי למתני
בתרבייהו משיכה והנהגה ותנא הכי מושכין בגמל ומנהיגין בחמור
או שהיה אחד מושך ואחד מנהיג
נאחד מהן אותו שדרכו בשניהם:
במדה הולא. קמ"ד במשיכה או
בהנהגה בין בגמל בין בחמור: אחד
תפוס במוסירה. ואינו מנהיג: ש"מ
רכוב קני. שלא במקום מנהיג וכיון
דשלא במקום מנהיג קני כוליה
מקום מנהיג פלגי: נקני נמי רכוב
במוסירה. שבראש החמור שהוא
תפוס החמור וכתמור דמי: בשלמא
רכוב. מלית למימר דקנה בהגבה
חבירו שהגביה ראשו השני מן הקרקע
דקא מגבה לה בן דעת: אלא תפוס
במוסירה במאי קני. פלגא והלא ראשה
השני מונח במקומו והגבהת הפקר לא
קניא עד דעקר כוליה: האי מאי.
דקא אמרת הגבהת מוסר במוסירה
לא הוא הגבהת לידיה והיא הגבהת
לאחריתא אפילו אם תימצי לומר כו':
וכי' פגיה. קינא' צלע' מה
שבראש החמור וכתמור דמי: מה
שפוסם בידו. דמה שנתן ידו היו
מגביה לגמרי: לא זה ולא זה. והלא
לחוטפו יחטוף: כדקפני. זה קנה
חמור וזה קנה מוסירה אפי' בית
פגיה של חמור: הוילא ויכול.
התפוס במוסירה למושכו בכה וינתק
מראש החמור ויביאנו אליו דהוילא
וראש החמור גבוה נוח להביאה
אליו בנתיקה אחת: ברוחא סיא.
דלע"א דיכול לנתק לאו הגבהת
היא: תליה על גב העמוד. דכיון
דבמקום גבוה הוא האוחזת בראשה
השני נוח לו לנתק ולהביאה אליו
דלא מחסר הגבהת: הכי נמי דקמא
קני. דמי אגבהת קניא כולה משום
דיכול לנתקה. אס כן י' חילוק
בשנים שהגביהו מליאה זה מכאן וזה
מכאן בין מקום גבוה למקום נמוך
דהיכא דשני ראשיה מונחים בקרקע
אין הגבהת של ראשון קונה כולה
שאין יכול לנתקו ולהביאו אליו מתוך
שהוא ארוך ומונח בקרקע כל מה
שהוא נותקו ומושכו אחריי נגרר
הוא על גבי קרקע והיכא דאחד
מראשיה גבוה כגון בראש החמור
או על גבי עמוד המגביה תחלה
ראש שעל גבי קרקע קונה כולה ואין
לא אשכחן תנא דמפלגי: רכוב בשדה.
בהמה של מליאה קונה אכל לא בעיר
וטעמא מפרש לקמיה ומנהיג אף בעיר
קנה וכו' בשדה. ש"מ רכוב לחודיה
קני כו': אין דרכן. משום לניעותא:
ואי

במדה זאת קנו ר' יהודה אומר לעולם לא
קנה עד שתהא משיכה בגמל והנהגה בחמור
קתני מזהת או שהיה אחד מושך ואחד מנהיג
מושך ומנהיג אין אבל רכוב לא הוא הרין
דאפילו רכוב והא דקתני מושך ומנהיג
לאפוקי מדר' יהודה דאמר עד שתהא משיכה
בגמל והנהגה בחמור קמשמע לן דאפילו
איכא נמי קני אי הכי לערביניהו וליתניניהו
שנים שהיו מושכין ומנהיגין בין בגמל בין
בחמור איכא חד צד דלא קני איכא דאמרי
משיכה בחמור ואיכא דאמרי הנהגה בגמל
ואית דמותיב מסיפא במדה זו קנה במדה זו
למעוטי מאי לאו למעוטי רכוב לא למעוטי
איכא אי הכי היינו ר' יהודה איכא בינייהו
צד אחד דלא קנה אית דאמרי משיכה בחמור
ואיכא דאמרי הנהגה בגמל ת"ש אחד רכוב
חמור ואחד תפוס במוסירה זה קנה חמור וזה
קנה מוסירה שמוע מינה רכוב קני הכא נמי
במנהיג ברגליו אי הכי נקני נמי רכוב
במוסירה אימא זה קנה חמור וחצי מוסירה
זה קנה חצי מוסירה בשלמא רכוב קני
דקמנבה ליה בן דעת אלא תפוס במוסירה
במאי קני אימא זה קנה חמור וכוליה מוסירה
זה קני מה שתפוס בידו והאי מאי אס תימצי
לומר המגביה מציאה להכירו קנה חבירו
הני מילי היכא דקא מגבה ליה ארעתא
דחבריה האי ארעתא ידיה קא מגבה ליה
איהו לא קני לאחריתא מקני אמר רב אשי יזה
קנה חמור ובית פגיה זה קנה מה שתפוס
בידו והשאר לא קנה לא זה ולא זה רבי אבהו
אמר לעולם כדקתני הוילא ויכול לנתקה
ולחביאה אצלו והא דר' אבהו ברוחא היא
דאי לא תימא הכי טלית שהיא מונחת חציה
על גבי קרקע וחציה על גבי עמוד ובא אחד
והגביה חציה מעל גבי קרקע ובא אחד
והגביה חציה מעל גבי עמוד הכי נמי דקמא
קני ובתרא לא קני הוילא ויכול לנתק ולחביא
אצלו אלא הא דר' אבהו ברוחא היא ת"ש
ר' אליעזר אומר רכוב בשדה ומנהיג בעיר
קנה הכא נמי מנהיג ברגליו אי הכי היינו
מנהיג תרי גוויי מנהיג אי הכי רכוב בעיר
מאי טעמא לא קני אמר רב כהנא לפי
שאין דרכן של בני אדם לרכוב בעיר אמר
ליה רב אשי לרב כהנא אלא מעתה הגביה
ארנקי בשבת שאין דרכן של בני אדם
להגביה ארנקי בשבת הכי נמי דלא קני אלא
מאי דעבד עבד וקני הכא נמי מאי דעבד
עסקין דאמר ליה קני כדרך שבני אדם קונין
ואי

עבד וקני אלא במקח וממכר

על ידו הוילא ויכול לישול וי"ל דשאי הכא שמוסר בידו אחד מן הראש א"כ הכא אירי כשנתק מן העמוד אינו ארוך כ"כ שיגיע ראש השני לארץ ושלתי הן (וחיין דף קמא:) דקאמר ויל טרוף ארץ דלגביניהו ולקניניהו החס נמי הוגבה על ידו ויתר ממה שהיה תחילה שהרי קאת מפרחים למעלה לכך דקני: א"י הכי רכוב בעיר באי טעמא לא קני. אי גרסינן א"ה ה"פ אי אמרת בשלמא לא מייירי במנהיג ברגליו לכך בעיר לא קני דלא אולא מחמתיה לפי שיש נמי אדם שמדגרים יחד ויש כמה דברים באמצע הדרכים אלא אי אמרין במנהיג ברגליו א"כ אולא מחמתיה טובא ואמאי לא קני:

משך

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones